

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.833 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 8 mei 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 5 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HELSEN, die loco advocaat K. VAN DE SIJPE verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn.

Op 4 november 1994 vraagt verzoekster de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 24 november 1994 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een dringend beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 31 maart 1995 beslist de Commissaris-generaal dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 24 oktober 1997 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing houdende de weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Tegen voormelde beslissing van 24 oktober 1997 dient verzoeker een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Op 23 april 1998 wordt het beroep van verzoeker verworpen door de Vaste Beroepscommissie.

Op 12 mei 1998 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 29 juni 1999 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 20 januari 2000 dient verzoeker een aanvraag tot regularisatie in.

Op 23 mei 2000 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring en op diezelfde dag wordt hem opnieuw een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 2 februari 2002 heeft verzoeker een gunstig advies gekregen van de Commissie voor Regularisatie.

Op 22 april 2002 heeft de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker uitgesloten van de toepassing van de Wet van 22 december 1999. Verzoeker dient dienvolgens een beroep in bij de Raad van State tegen voormelde beslissing.

Op 20 februari 2003 dient verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op 25 maart 2004 wordt het beroep van verzoeker verworpen bij arrest nr. 129.746 van de Raad van State van 25 maart 2004.

Op 9 januari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker zonder voorwerp wordt verklaard.

Verzoeker dient op 26 januari 2007 een derde asielaanvraag in.

Op 13 maart 2007 wordt de asielaanvraag van verzoeker ontvankelijk verklaard en overgedragen aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 26 februari 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 8 mei 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Deze beslissing maakt in de onderhavige zaak de bestreden beslissing uit en wordt als volgt gemotiveerd:

“(…)

Op 28/02/2008 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…).”

2. Ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt een exceptie van niet-ontvankelijkheid op. Zo stelt ze dat verzoeker niet getuigt van het vereiste belang bij zijn beroep, daar enerzijds de uitvoerbaarheid van het bevel om het grondgebied te verlaten behouden blijft, en anderzijds, het bestuur een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten zal afgeven, gezien de kennelijk illegale verblijfssituatie van verzoeker.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, belet echter niet dat verzoeker onder de gelding valt van eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 24 november 1994 en van 23 mei 2000. Verzoeker heeft nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen voormelde bevelen, zodat deze ondertussen definitief zijn geworden en door verwerende partij nog steeds kunnen worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 19 april 2007, nr. 170.162).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht en twintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.